

“সংগম যুগ- সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তিৰ যুগ”

আজি বাপদাদাই চাৰিও দিশৰ প্ৰাপ্তি স্বৰূপ বিশেষ আত্মাসকলক চাই আছেহঁক। এফালে অল্পকালৰ প্ৰাপ্তি স্বৰূপ অনেক আত্মা যিসকলৰ প্ৰাপ্তিৰ লগতে অপ্ৰাপ্তিও আছে। আজি প্ৰাপ্তি কাইলৈ অপ্ৰাপ্তি। গতিকে এফালে অনেক প্ৰাপ্তি তথা অপ্ৰাপ্তি স্বৰূপ। আনফালে অতি কম সংখ্যক সদাকালৰ প্ৰাপ্তি স্বৰূপ বিশেষ আত্মাসকল। এই দুয়োটিৰে মহান পাৰ্থক্যক চাই আছিলোহঁক। বাপদাদা প্ৰাপ্তি স্বৰূপ সন্তানসকলক দেখি হৰ্ষিত হৈ আছিল। প্ৰাপ্তি স্বৰূপ সন্তানসকল কিমান পদমাপদম ভাগ্যৱান হোৱা। ইমান প্ৰাপ্তি কৰি ল’লা যে তোমালোক বিশেষ আত্মাসকলৰ প্ৰতিটো খোজত পদম আছে। লৌকিকত প্ৰাপ্তি স্বৰূপ জীৱনৰ বাবে বিশেষ চাৰিটা কথাৰ প্ৰাপ্তিৰ আৱশ্যক। (1) সুখময় সম্বন্ধ। (2) সদায় শীতল আৰু স্নেহী স্বভাৱ আৰু সংস্কাৰ। (3) সঁচা উপাৰ্জনৰ শ্ৰেষ্ঠ সম্পত্তি আৰু (4) শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম শ্ৰেষ্ঠ সম্পৰ্ক। যদি এই চাৰিওটি কথাই প্ৰাপ্তি হৈছে তেন্তে লৌকিক জীৱনতো সফলতা আৰু আনন্দ আছে। কিন্তু লৌকিক জীৱনৰ প্ৰাপ্তিসমূহ হৈছে অল্পকালৰ। আজি সুখময় সম্বন্ধ আৰু কাইলৈ সেয়াই সম্বন্ধ দুখময় হৈ যায়। আজি সফলতা আছে কাইলৈ নাই। ইয়াৰ তুলনাত তোমালোক প্ৰাপ্তি স্বৰূপ শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ এই অলৌকিক শ্ৰেষ্ঠ জীৱনত চাৰিওটি কথাই সদায় প্ৰাপ্ত হয় কিয়নো তোমালোকৰ ডাইৰেক্ট (পোনপটীয়াকৈ) সুখদাতা সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ দাতাৰ সৈতে অবিনাশী সম্বন্ধ আছে। যি অবিনাশী সম্বন্ধই কেতিয়াও দুখ বা প্ৰতাৰণা নকৰে। বিনাশী সম্বন্ধত বৰ্তমান সময়ত দুখ বা প্ৰতাৰণা আছে। অবিনাশী সম্বন্ধত সঁচা স্নেহ আছে। সুখ আছে। গতিকে সদায় স্নেহ আৰু সুখৰ সৰ্ব সম্বন্ধ পিতাৰ পৰা প্ৰাপ্ত হৈছে। এটি সম্বন্ধৰো অভাৱ নাই। যি সম্বন্ধ বিচৰা সেইটো সম্বন্ধৰে প্ৰাপ্তিৰ অনুভৱ কৰি লোৱা। যি আত্মাৰ যিটো সম্বন্ধ মৰমৰ সেইটো সম্বন্ধেৰে ভগৱানে প্ৰীতিৰ ৰীতি পালন কৰি আছে। ভগৱানক সৰ্ব সম্বন্ধী কৰি ল’লা। এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ সম্বন্ধ গোটেই কল্পতে প্ৰাপ্ত হ’ব নোৱাৰে। গতিকে সম্বন্ধও প্ৰাপ্ত হৈছে। লগতে এই অলৌকিক দিব্য জন্মত সদায় শ্ৰেষ্ঠ স্বভাৱ, ঈশ্বৰীয় সংস্কাৰ হোৱাৰ কাৰণে স্বভাৱ সংস্কাৰেও কেতিয়াও দুখ নিদিয়। যি বাপদাদাৰ সংস্কাৰ সেয়া সন্তানসকলৰ সংস্কাৰ, যি বাপদাদাৰ স্বভাৱ সেয়া সন্তানসকলৰ স্বভাৱ। স্ব-ভাৱ অৰ্থাৎ সদায় প্ৰত্যেকৰে প্ৰতি ‘স্ব’ অৰ্থাৎ আত্মাৰ ভাৱ। ‘স্ব’ শ্ৰেষ্ঠকো কোৱা হয়। ‘স্ব’ৰ ভাৱ বা শ্ৰেষ্ঠ ভাৱ এয়াই স্বভাৱ হওঁক। সদায় মহাদানী, ৰহমদিল, বিশ্ব-কল্যাণকাৰী বাবাৰ এই সংস্কাৰ তথা তোমালোকৰ সংস্কাৰ হওঁক সেইবাবে স্বভাৱ আৰু সংস্কাৰে সদায় আনন্দ প্ৰাপ্তি কৰায়। এনেকৈয়ে সঁচা উপাৰ্জনৰ সুখময় সম্পত্তি আছে। তেন্তে অবিনাশী খাজনা (সম্পত্তি) কিমান পাইছা? প্ৰতিটো খাজনাৰ খনিৰ মালিক হোৱা। কেৱল খাজনা নহয়, অবিনাশী, গণিব নোৱাৰা খাজনা পাইছা। যি খৰচ কৰা খোৱা আৰু বঢ়াই গৈ থাকা। যিমান খৰচ কৰা সিমান বাঢ়ি গৈ থাকে। অনুভৱী নোহোৱা জানো। স্থূল সম্পত্তি কিহৰ বাবে উপাৰ্জন কৰে বাৰু? দালি-ৰুটি সুখেৰে খাবলৈ। পৰিবাৰক সুখী কৰিবলৈ। জগতত নাম প্ৰতিষ্ঠিত কৰিবলৈ! তোমালোকে নিজেই নিজক চোৱা কিমান সুখ আৰু আনন্দৰ দালি ৰুটি পাই আছে। যিটো গায়নো আছে দালি ৰুটি খোৱা আৰু ভগৱানৰ গীত গোৱা। এনেকুৱা গায়ন কৰা দালি ৰুটি খাই আছে। আৰু ব্ৰাহ্মণ সন্তানসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ গেৰান্টি (প্ৰতিশ্ৰুতি) আছে - ব্ৰাহ্মণ সন্তান দালি ৰুটিৰ পৰা বঞ্চিত হ’ব নোৱাৰে। আসক্তি যুক্ত খাদ্য নাপাব পাৰা কিন্তু দালি ৰুটি নিশ্চয় পাব। দালি ৰুটিও আছে, পৰিবাৰো ঠিকে আছে আৰু নামো কিমান প্ৰসিদ্ধ। তোমালোকৰ নাম ইমানেই প্ৰসিদ্ধ যে তোমালোক এতিয়া অন্তিম জন্মত আহি উপনীত হ’লাহি কিন্তু তোমালোকৰ জড় চিত্ৰৰ নামৰ দ্বাৰা অনেক আত্মাই নিজৰ কাম সিদ্ধ কৰি আছে। তোমালোক দেৱী-দেৱতাসকলৰে নাম লয়। কাম নিজৰ সিদ্ধ কৰে। তোমালোকৰ নাম ইমানেই প্ৰসিদ্ধ। নাম এটা জন্মৰ বাবে প্ৰসিদ্ধ নহয় গোটেই কল্পতে তোমালোকৰ নাম প্ৰসিদ্ধ। গতিকে সুখময়,

20-10-2019

প্ৰাতঃমুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“অব্যক্ত-বাপদাদা”

ৰিভাইজ 24-02-1985

মধুবন

প্ৰকৃত সম্পত্তিবান হোৱা। পিতাৰ সম্পৰ্কত অহাৰ বাবে তোমালোকৰো শ্ৰেষ্ঠ সম্পৰ্ক হৈ গ’ল। তোমালোকৰ সম্পৰ্ক ইমান শ্ৰেষ্ঠ যে তোমালোকৰ জড় চিত্ৰৰ সৈতে চেকেণ্ডৰ সম্পৰ্কৰ বাবেও তৃষ্ণাতুৰ হৈ থাকে। কেৱল দৰ্শনৰ সম্পৰ্কৰ বাবেও কিমান তৃষ্ণাতুৰ হৈ থাকে! গোটেই ৰাতি উজাগৰে থাকে। কেৱল চেকেণ্ডৰ দৰ্শনৰ সম্পৰ্কৰ বাবে আস্থান কৰি থাকে। চিঞৰি থাকে বা কেৱল ওচৰলৈ যাবলৈ কিমান সহন কৰে! চিত্ৰ আছে আৰু এনেকুৱা চিত্ৰ ঘৰতো থাকে তথাপিও এক চেকেণ্ডৰ বাবে সন্মুখ সম্পৰ্কৰ বাবে কিমান তৃষ্ণাতুৰ। এজন বেহদৰ পিতাৰ হোৱাৰ কাৰণে গোটেই বিশ্বৰ আত্মাসকলৰ সৈতে সম্পৰ্ক হৈ গ’ল। বেহদৰ পৰিবাৰৰ হৈ গ’লা। বিশ্বৰ সকলো আত্মাৰ সৈতে সম্পৰ্ক হৈ গ’ল। গতিকে চাৰিওটি কথাই অবিনাশী ৰূপত প্ৰাপ্ত হৈছে সেইবাবে সদায় সুখী জীৱন। প্ৰাপ্তি স্বৰূপ জীৱন। ব্ৰাহ্মণ জীৱনত অপ্ৰাপ্ত কোনো বস্তু নাই। এয়াই তোমালোকৰ গীত। এনেকুৱা প্ৰাপ্তি স্বৰূপ হোৱানে নে হ’ব লাগিব? গতিকে শুনালো নহয় যে আজি প্ৰাপ্তি স্বৰূপ সন্তানসকলক প্ৰত্যক্ষ কৰি আছিলো। যি শ্ৰেষ্ঠ জীৱনৰ বাবে জগতৰ লোকসকলে কিমান পৰিশ্ৰম কৰে। আৰু তোমালোকে কি কৰিলা? মেহনত (পৰিশ্ৰম) কৰিলা নে মুহূৰ্ত (প্ৰেম) কৰিলা? প্ৰেমেৰেই পিতাক নিজৰ কৰি ল’লা। গতিকে জগতৰ লোকে পৰিশ্ৰম কৰে আৰু তোমালোকে প্ৰেমেৰে পাই গ’লা। ‘বাবা’ বুলি ক’লা আৰু খাজনাৰ চাবিকাঠী পাই গ’লা। জগতৰ লোকক সুধিলে কি বুলি ক’ব? উপাৰ্জন কৰাতো বৰ কঠিন। এই জগতত চলাতো বৰ কঠিন আৰু তোমালোকে কি বুলি কোৱা? কদমত পদম উপাৰ্জন কৰিব লাগে। আৰু চলিবলৈ কিমান সহজ! উৰন্ত কলা হোৱা বাবে চলাৰ পৰাও ৰক্ষা পৰিলা। তোমালোকে ক’বা চলিব কিয় লাগে উৰিব লাগে। কিমান পাৰ্থক্য হৈ গ’ল! বাপদাদাই আজি বিশ্বৰ সকলো সন্তানকে চাই আছিল। সকলোৱে নিজৰ-নিজৰ প্ৰাপ্তিৰ লগনত লাগি আছিল কিন্তু ৰিজাল্ট কি! সকলোৱে বিচৰাতে লাগি আছে! বিজ্ঞানীসকলক চোৱা নিজৰ অনুসন্ধানতে ইমান ব্যস্ত যে আৰু একো ভাবিবই নোৱাৰে। মহান আত্মাসকলক চোৱা প্ৰভুক পোৱাৰ অনুসন্ধানতে লাগি আছে। বা সূক্ষ্ম ভ্ৰান্তিৰ কাৰণে প্ৰাপ্তিৰ পৰা বঞ্চিত হৈ আছে। আত্মাই পৰমাত্মা বা পৰমাত্মা সৰ্বব্যাপি এইটো ভ্ৰান্তিৰ কাৰণে অনুসন্ধান কৰাতো ৰৈ গ’ল। প্ৰাপ্তিৰ পৰা বঞ্চিত হৈ গ’ল। বিজ্ঞানীসকলেও এতিয়া আৰু আগলৈ আছে আৰু আগলৈ আছে এনে কৰি-কৰি চন্দ্ৰমাত, তৰামণ্ডলত সৃষ্টি ৰচিবলৈ, অনুসন্ধান কৰি-কৰি হেৰাই গৈছে। শাস্ত্ৰবাদীসকলক চোৱা শাস্ত্ৰৰ অৰ্থৰ মেৰপাকত বিস্তাৰত হেৰাই গৈছে। শাস্ত্ৰৰ অৰ্থ বিচৰাৰ লক্ষ্য ৰাখি অৰ্থৰ পৰা বঞ্চিত হৈ গৈছে। ৰাজনৈতাসকলক চোৱা চকীৰ (ক্ষমতাৰ) বাবে দৌৰাদৌৰি কৰি হেৰাই গৈছে। আৰু জগতৰ অজ্ঞান আত্মাসকলক চোৱা বিনাশী প্ৰাপ্তিৰ খেৰ-কুটা ৰূপী সাৰথিক আচল সাৰথি বুলি ভাবি বহি আছে। আৰু তোমালোকে কি কৰিলা? তেওঁলোক হেৰাই গৈছে আৰু তোমালোকে পাই গৈছা। ভ্ৰান্তি দূৰ কৰিলা। গতিকে প্ৰাপ্তি স্বৰূপ হৈ গ’লা সেইবাবে সদায় প্ৰাপ্তি স্বৰূপ শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা।

বাপদাদাই বিশেষকৈ ডবল বিদেশী সন্তানসকলক শুভেচ্ছা দিয়ে যে বিশ্বত অনেক আত্মাৰ মাজত তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ চিনাক্তকৰণৰ নেত্ৰ শক্তিশালী হিচাপে পৰিগণিত হ’ল। যাৰবাবে চিনি পালা আৰু পাই গ’লা। গতিকে বাপদাদাই ডবল বিদেশী সন্তানসকলৰ চিনাক্তকৰণৰ নেত্ৰ দেখি সন্তানসকলৰ গুণ গাই আছে বাহ সন্তানসকল বাহ! যি দূৰৈৰ দেশৰ হৈও, ভিন্ন ধৰ্মৰ হৈও, ভিন্ন ৰীতি-প্ৰথাৰ হৈও নিজৰ প্ৰকৃত পিতাক দূৰৈত থাকিও ওচৰৰ পৰা চিনি পালা। সমীপৰ সম্বন্ধত আহি গ’লা। ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ ৰীতি-প্ৰথাক নিজৰ আদি ৰীতি-প্ৰথা বুজি সহজে নিজৰ জীৱনত গ্ৰহণ কৰি ল’লা। ইয়াকে বিশেষ লাভলী (মৰমৰ) আৰু লাকী (ভাগ্যৱান) সন্তান বুলি কোৱা হয়। যিদৰে সন্তানসকল বিশেষভাৱে আনন্দিত হয় তেনেকৈ বাপদাদাও বিশেষ ভাবে আনন্দিত হয়। ব্ৰাহ্মণ পৰিবাৰৰ আত্মাসকল বিশ্বৰ চুকে-

20-10-2019

প্ৰাতঃমুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“অব্যক্ত-বাপদাদা”

ৰিভাইজ 24-02-1985

মধুবন

কোণে গুছি গৈছিল কিন্তু চুক-কোণৰ পৰা হেৰাই যোৱা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকল পুনৰাই নিজৰ পৰিবাৰত আহি উপস্থিত হ'ল। পিতাই বিচাৰিলে তোমালোকে চিনি পালা সেইবাবে প্ৰাপ্তিৰ অধিকাৰী হৈ গ'লা। অচ্ছা-

এনেকুৱা অবিনাশী প্ৰাপ্তি স্বৰূপ সন্তানসকলক, সদায় সৰ্ব সম্বন্ধক অনুভৱ কৰা সন্তানসকলক, সদায় অবিনাশী সম্প্ৰতিবান সন্তানসকলক, সদায় পিতাৰ সমান শ্ৰেষ্ঠ সংস্কাৰ আৰু সদায় 'স্ব'ৰ ভাৱত থাকোঁতা সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ ভাণ্ডাৰ সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ মহাদানী সন্তানসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

যুগলসকলৰ লগত - অব্যক্ত বাপদাদাৰ সাক্ষাৎ

প্ৰবৃত্তিত থাকি সকলো বন্ধনৰ পৰা উপৰাম আৰু পিতাৰ মৰমৰ হোৱা নহয়নে? আবদ্ধ হৈ থাকোঁতাতো নোহোৱা? পিঞ্জৰাৰ পখীতো নহয়, উৰন্ত পখী হোৱা নহয়! অলপ বন্ধনেও আৱদ্ধ কৰি লয়। বন্ধনমুক্ত হোৱা যদি সদায় উৰি থাকিব। গতিকে কোনো প্ৰকাৰে বন্ধন যাতে নাথাকে। দেহ, সম্বন্ধ, প্ৰবৃত্তি, পদাৰ্থ একোৰে বন্ধন যাতে নাথাকে। কোনো বন্ধন নাথাকিলে তাক কোৱা হয় “উপৰাম আৰু মৰমৰ”। স্বতন্ত্ৰ সদায় উৰন্ত কলাত থাকিব আৰু পৰতন্ত্ৰই অলপ উৰিব আকৌ বন্ধনে তেওঁক টানি তললৈ লৈ আহিব। গতিকে কেতিয়াবা তলত, কেতিয়াবা ওপৰত, সময় শেষ হৈ যাব। সদায় একৰস উৰন্ত কলাৰ অৱস্থা আৰু কেতিয়াবা তলত, কেতিয়াবা ওপৰৰ এইটো অৱস্থা, দুয়োটিৰ মাজত ৰাতি-দিনৰ পাৰ্থক্য আছে। তোমালোক কোনটো অৱস্থাৰ হোৱা? সদায় নিৰ্বন্ধন, সদায় স্বতন্ত্ৰ পখী হোৱানে? সদায় পিতাৰ লগত থাকোঁতা হোৱানে? কোনো আকৰ্ষণতে আকৰ্ষিত হওঁতা নহয়। সেই জীৱনেই মৰমৰ হয়। যি পিতাৰ মৰমৰ হয় তেওঁ জীৱন সদায় মৰমৰ হয়। কাজিয়া-পেচালৰ জীৱন নহয়। আজি এইটো হ'ল, কাইলৈ এইটো হ'ল, এনেকুৱা নহয়। কিন্তু সদায় পিতাৰ লগত থাকোঁতা, একৰস স্থিতিত থাকোঁতা। সেয়া হৈছে মস্তিৰ (আনন্দৰ) জীৱন। মস্তিত যদি নাথাকা তেন্তে নিশ্চয় মূৰ্ছিত হ'ব। আজি এইটো সমস্যা আহি গ'ল, কাইলৈ অন্য এটা আহি গ'ল, এই দুখধামৰ কথা দুখধামততো আহিবই কিন্তু সংগমযুগী ব্ৰাহ্মণ যদি হোৱা তেন্তে দুখ তলত থাকি যাব। দুখধামৰ পৰা আঁতৰি আহিলা তেন্তে দুখ দেখা পালেও তোমালোকক স্পৰ্শ নকৰিব। কলিযুগক এৰি দিলা, পাৰৰ পৰাও আঁতৰি আহিলা, এতিয়া সংগমযুগত আহি পালা। সংগমক সদায় উচ্চ দেখুৱায়। সংগমযুগী আত্মাসকল সদায় উচ্চ, তলত থাকোঁতা নহয়। যেতিয়া পিতা উৰুৱাবলৈ আহিছে তেন্তে উৰন্ত কলাৰ পৰা তললৈ আহাই বা কিয়! তললৈ অহা মানে আৱদ্ধ হোৱা। এতিয়া ডেউকা পাইছা গতিকে উৰি থাকা, তললৈ নাহিবাই। অচ্ছা?

অধৰকুমাৰসকলৰ লগত :- সকলোৱে এজনৰ লগনতে মগন হৈ থাকোঁতা হোৱানে? এজন পিতা দ্বিতীয় মই, তৃতীয় কোনো নাই। ইয়াকে কোৱা হয় লগনত মগন হৈ থাকোঁতা। মই আৰু মোৰ বাবা। ইয়াৰ বাহিৰে আৰু কোনোবা মোৰ আছেনে? মোৰ সন্তান, মোৰ নাতি.....এনেকুৱাতো নহয়। 'মোৰ' বুলি ভাবিলে মমত্ব থাকে। 'মোৰ ভাৱ' সমাপ্ত হোৱা অৰ্থাৎ মমত্ব সমাপ্ত হোৱা। গতিকে সকলো মমত্ব অৰ্থাৎ মোহ পিতাৰ প্ৰতি হৈ গ'ল। গতিকে বদলি গ'ল শুদ্ধ মোহ হৈ গ'ল। পিতা সদায় শুদ্ধ গতিকে মোহ পৰিৱৰ্তন হৈ স্নেহ হৈ গ'ল। এজন মোৰ বাবা, এই এজন 'মোৰ'তে সকলো সমাপ্ত হৈ যায় আৰু এজনৰ স্মৃতি সহজ হৈ যায় সেইবাবে সদায় সহজযোগী। মই শ্ৰেষ্ঠ আত্মা আৰু মোৰ বাবা বচ! শ্ৰেষ্ঠ আত্মা বুলি ভাবিলে শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম স্বতঃ হ'ব, শ্ৰেষ্ঠ আত্মাৰ আগত মায়া আহিব নোৱাৰে।

মাতাসকলৰ লগত :- মাতাসকল সদায় পিতাৰ লগত আনন্দৰ দোলনাত দুলি থাকোঁতা নোহোৱা জানো! গোপ-গোপীসকলে সদায় আনন্দত নাচে বা দোলনাত দুলি থাকে। গতিকে সদায় পিতাৰ লগত থাকোঁতাই আনন্দত নাচে। পিতা লগত আছে গতিকে সৰ্বশক্তিও লগত আছে। পিতাৰ সংগই শক্তিশালী কৰি তোলে। পিতাৰ লগত থকাসকল

20-10-2019

প্ৰাতঃমুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“অব্যক্ত-বাপদাদা”

ৰিভাইজ 24-02-1985

মধুবন

সদায় নিৰ্মোহী হয়, তেওঁলোকক কাৰো মোহে কষ্ট নিদিব। গতিকে নিৰ্মোহী হোৱানে? যেনেকুৱা পৰিস্থিতিয়েই নাহক কিন্তু সকলো পৰিস্থিতিতে “নিৰ্মোহী”। যিমানৈই নিৰ্মোহী হ’ব সিমানৈই স্মৰণ আৰু সেৱাত আগবাঢ়ি গৈ থাকিব।

মধুবনলৈ অহা সেৱাধাৰীসকলৰ সৈতে :- সেৱাৰ হিচাপ জমা হৈ গ’ল নহয়। এতিয়াও মধুবনৰ বাতাবৰণত শক্তিশালী স্থিতি গঢ়ি তোলাৰ সুযোগ পালা আৰু আগলৈকেও জমা কৰিলা। গতিকে ডবল প্ৰাপ্তি হৈ গ’ল। যজ্ঞ সেৱা অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠ সেৱা শ্ৰেষ্ঠ স্থিতিত থাকি কৰিলে তাৰ ফল পদম গুণ হৈ যায়। যি সেৱাই নকৰা, প্ৰথমতে এইটো লক্ষ্য কৰা যে শক্তিশালী স্থিতিত স্থিত সেৱাধাৰী হৈ সেৱা কৰি আছোনে? সাধাৰণ সেৱাধাৰী নহয়, আত্মিক সেৱাধাৰী। আত্মিক সেৱাধাৰীৰ আত্মিক নিচা, আত্মিক দীপ্তি সদায় জাগ্ৰত ৰূপত থাকিব লাগে। ৰুটি বেলেতেও যাতে ‘স্বদৰ্শন চক্ৰ’ চলি থাকে। লৌকিক নিমিত্ত স্থূল কাৰ্য কিন্তু স্থূল সূক্ষ্ম দুয়োটা লগে-লগে, হাতেৰে স্থূল কাম কৰা আৰু বুদ্ধিৰে মনৰ দ্বাৰা সেৱা কৰা তেতিয়া ডবল হৈ যাব। হাতেৰে কৰ্ম কৰিও স্মৰণ শক্তিৰ দ্বাৰা একে স্থানত থাকিও, বহুত সেৱা কৰিব পাৰা। মধুবনতো এনেও লাইট-হাউচ (প্ৰকাশ কুঞ্জ) হয়, লাইট-হাউচে একেটি স্থানতে স্থিত হৈ, চাৰিও দিশে সেৱা কৰে। এনেকুৱা সেৱাধাৰীয়ে নিজৰ আৰু আনৰ বহুত শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাণক গঢ়ি তুলিব পাৰে। অচ্ছা! ওঁম্ শান্তি।

আজি বাপদাদাই গোটেই ৰাতি সকলো সন্তানৰ সৈতে মিলন মনালে আৰু ৰাতিপুৱা 7 বজাত স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ কৰি বিদায় ল’লে, ৰাতিপুৱাৰ ক্লাছ বাপদাদায়ে কৰালে।

নিতৌ বাপদাদাৰ দ্বাৰা মহাবাক্য শুনি-শুনি মহান আত্মা হৈ গ’লা। গতিকে আজিৰ এয়াই সাৰ গোটেই দিন মনৰ সুৰৰ সৈতে শুনিবা যে মহাবাক্য শুনাৰ বাবে মহান হ’লো। সদায় মহানতকৈও মহান কৰ্তব্য কৰাৰ বাবে নিমিত্ত হৈছে। প্ৰত্যেক আত্মাৰ প্ৰতি মনেৰে, বাণীৰে, সম্পৰ্কৰ দ্বাৰা মহাদানী আত্মা হওঁ আৰু সদায় মহান যুগৰ আহ্বান কৰোঁতা অধিকাৰী আত্মা হওঁ - এইটোৱে স্মৃতিত ৰাখিবা। সদায় এনেকুৱা মহান স্মৃতিত থাকোঁতা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক, অতি মৰমৰ সন্তানসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। ভৱিষ্যতে হ’বলগীয়া আৰু বৰ্তমানৰ বাদশ্বাহসকলক বাপদাদাৰ নমস্কাৰ। অচ্ছা।

***বৰদান:-** শুদ্ধ আৰু সমৰ্থ সংকল্পৰ শক্তিৰ দ্বাৰা ব্যৰ্থ প্ৰকল্পনক সমাপ্ত কৰোঁতা সঁচা সেৱাধাৰী হোৱা

এনেকৈ কোৱা হয় যে সংকল্পইও সৃষ্টি ৰচি দিয়ে। যেতিয়া দুৰ্বল আৰু ব্যৰ্থ সংকল্প কৰা তেতিয়া ব্যৰ্থ বায়ুমণ্ডলৰ সৃষ্টি তৈয়াৰ হৈ যায়। সঁচা সেৱাধাৰী তেওঁ যিয়ে নিজৰ শুদ্ধ শক্তিশালী সংকল্পৰ দ্বাৰা পুৰণি প্ৰকল্পনক সমাপ্ত কৰি দিয়ে। যেনেকৈ বিজ্ঞানীসকলে অস্ত্ৰৰ দ্বাৰা অস্ত্ৰক নিপাত কৰি দিয়ে, এখন বিমানেৰে আনখনক ধবংস কৰি দিয়ে, তেনেকৈ তোমালোকৰ শুদ্ধ, সমৰ্থ সংকল্পৰ প্ৰকল্পনে, ব্যৰ্থ প্ৰকল্পনক সমাপ্ত কৰি দিয়ক, এতিয়া এনেকুৱা সেৱা কৰা।

***শ্লোগান:-** বিঘ্ন ৰূপী সোণৰ সূক্ষ্ম সূতাৰ (বন্ধনৰ) পৰা মুক্ত হোৱা, মুক্তি বৰ্ষ পালন কৰা।

ওঁম্ শান্তি!!

সূচনা:- আজি মাহৰ তৃতীয় ৰবিবাৰ, সকলোৱে সংগঠিত ৰূপত সন্ধিয়া 6.30 পৰা 7.30 বজালৈ আন্তৰাষ্ট্ৰীয় যোগত সন্মিলিত হৈ, কন্সাইণ্ড স্বৰূপৰ স্মৃতিত থাকি নিজৰ সূক্ষ্ম বৃত্তিৰ দ্বাৰা শক্তিশালী বায়ুমণ্ডল গঢ়ি তোলাৰ সেৱা কৰে যেন।